

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0153 van 26 oktober 2011
in de zaak 2010/0474/A/4/0437

In zake: ■■■■■, wonende te ■■■■■

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Lieve DEHAESE
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Luikersteenweg 187
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

Tussenkomende partij : het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente Riemst**
met kantoor te 3770 Riemst, Maastrichtersteenweg 2 b

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 28 mei 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Limburg van 28 april 2010, waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het uitvoeren van maatregelen tegen erosie.

Het betreft een perceel gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 12 september 2011 toegewezen aan de vierde kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 19 oktober 2011, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en haar advocaat Marie-Josée DEUSS, advocaat Rani DEWIT die loco advocaat Lieve DEHAESE verschijnt voor de verwerende partij en de heren Rob SCHOUFS en Nico NIVELLE die verschijnen voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst vraagt met een op 6 september 2010 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 20 januari 2010, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot vernietiging. Aan de verzoekende partij tot tussenkomst werd bij beschikking van 20 januari 2010 een voorlopige toelating verleend om in de debatten tussen te komen. De verzoekende partij tot tussenkomst heeft haar beslissing om in rechte op te treden bij aangetekende brief van 28 maart 2011 bijgebracht. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 21 december 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitvoeren van maatregelen tegen erosie”*.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘St. Truiden-Tongeren’, gelegen in agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Het perceel is gelegen binnen de ankerplaats [REDACTED]

Het perceel grenst gedeeltelijk aan het [REDACTED] met [REDACTED].

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 11 februari 2010 tot en met 12 maart 2010, wordt één tijdig bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de verzoekende partij.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Limburg brengt op 6 januari 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed Limburg brengt op 13 januari 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed Limburg, cel Archeologie brengt op 13 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 21 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De provincie Limburg, dienst Water en Domeinen brengt op 22 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 1 april 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst het volgende standpunt in:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

(technisch-stedenbouwkundige evaluatie)

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst volledig kan instemmen met het gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies dd. 2010-03-25 van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar; dat ook kan ingestemd worden met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen ook kan instemmen met de behandeling van de ingediende bezwaren die dan ook ontvankelijk en ongegrond worden verklaard.;

Overwegende dat door de vorm en afmeting van het perceel en door het samengaan met de omliggende percelen en bebouwing het voorgestelde kan aanvaard worden;

Overwegende dat het ontwerp voldoet aan de algemene stedenbouwkundige voorschriften en vigerende normen;

Algemene conclusie

(samenvatting en besluitvorming)

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is, en kan gebracht worden door het opleggen van voorwaarden, met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...”

Op 28 april 2010 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen, waarbij wordt overwogen:

“ ...

Watertoets

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid werd de aanvraag onderworpen aan de watertoets conform het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de binende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

De aanvraag is gedeeltelijk gelegen in overstromingsgevoelig gebied. Er werd advies gevraagd aan de provincie Limburg. Op 22/01/2010 verleenden zij een voorwaardelijk gunstig advies (zie bijlage). Dit advies kan als volgt samengevat worden: Er zijn geen nadelige effecten op overstromingsregime, afvoergedrag, infiltratiecapaciteit, grondwaterkwaliteit te verwachten als gevolg van de aanleg van de bekkens. Er moet wel

een machtiging aangevraagd worden voor de lozing van hemelwater op de Zouw langs XXXXXX. Dit wordt opgenomen als voorwaarde in de beslissing.

De aanleg van de bekkens zorgt voor een vermindering van het overstromingsrisico en de bijhorende modderoverlast in de stroomafwaartse dorpskern en hebben dus een positief effect op het watersysteem. Als dusdanig is de aanvraag in overeenstemming met de doelstellingen uit artikel 5 § 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, met name 'het beheer van hemelwater en oppervlaktewater zo organiseren dat de risico's op overstromingen die de veiligheid aantasten van vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten de overstromingsgebieden, worden teruggedrongen'; 'het terugdringen van landerosie en van de aanvoer van sedimenten naar de oppervlaktewaterlichamen, en van het door menselijk ingrijpen veroorzaakt transport en de afzetting van slib en sediment in het oppervlaktewaterlichaam.'. De aanvraag is bovendien niet strijdig met de andere doelstellingen van het decreet. Er kan dan ook in alle redelijkheid geoordeeld worden dat voorliggend project geen schadelijke effecten heeft op het watersysteem.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling is, als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen.

De beoordeling houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- *Functionele inpasbaarheid*

De werken zijn gericht op een vertraagde afvoer van hemelwater en sediment afkomstig van de stroomopwaarts gelegen landbouwgronden en zijn als dusdanig in overeenstemming met de bestemming. Uit het gunstig advies van Duurzame Landbouwonwikkeling Limburg blijkt dat de werken geen afbreuk doen aan de landbouwwaarde van het gebied.

- *Mobiliteitsimpact*

De wegverhogingen hebben geen nadelige verkeersimpact

- *Schaal*

De schaal van de dammen staat in verhouding tot de schaal van het ruilverkavelings-landbouwlandschap.

- *ruimtegebruik en bouwdichtheid*

De constructies volgen maximaal bestaande perceelsgrenzen en maken gebruik van de bestaande topografie.

- *visueel vormelijke elementen*

na de aanleg worden de dammen en de overstroombare gronden terug ingezaaid met gras. De hoogte van de constructies is beperkt zodat de visuele impact beperkt is.

- *cultuurhistorische aspecten*

Uit het advies van Ruimte en Erfgoed, cel Monumenten, Stads- en Dorpsgezichten blijkt dat door de werken geen afbreuk wordt gedaan aan de erfgoedwaarden van het landschap.

- *het bodemreliëf*

Er wordt maximaal gebruik gemaakt van de bestaande topografie voor de aanleg van de dammen. Er wordt gestreefd naar een minimaal grondverzet.

- *hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen*

De aanvraag komt de veiligheid van de stroomafwaarts gelegen woningen ten goede en zorgt voor een ontlasting van het rioleringsstelsel.

Vanuit ruimtelijk oogpunt zijn er dan ook geen bezwaren tegen bovenvermelde aanvraag.

De aanvraag kadert binnen het decreet integraal waterbeleid en binnen het deelbekkenbeheersplan [REDACTED] en [REDACTED].

Alle adviesinstanties verleenden (voorwaardelijk) gunstig advies. De voorwaarden werden integraal opgenomen in de beslissing.

Het openbaar onderzoek gaf aanleiding tot één bezwaarschrift. Dit bezwaarschrift werd gemotiveerd weerlegd.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming kan gebracht worden met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening, alsook dat het voorgestelde ontwerp bestaanbaar is met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving, mits het opleggen van de nodige voorwaarden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd door de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar genomen op 28 april 2010. Het beroep van de verzoekende partij, ingediend bij aangetekend schrijven van 26 mei 2010, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift uiteen dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat, midden in haar perceel, een dam zal worden aangelegd, hetgeen haar ernstig zal benadelen.

De verzoekende partij heeft dit tevens als bezwaar uiteengezet tijdens het openbaar onderzoek. Bij het onderzoek van de bezwaren heeft het college van burgemeester en schepenen het nadeel voor de verzoekende partij niet ontkend. Integendeel wordt aangegeven dat de gemeente Riemst bereid zou zijn tot vergoeding van schade of tot aankoop van de gronden.

De Raad kan derhalve vaststellen dat de verzoekende partij in het inleidend verzoekschrift op goede gronden uiteenzet nadelen te kunnen ondervinden door de bestreden beslissing.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

Standpunt van de partijen

De verwerende partij voert aan dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep geen omschrijving bevat van de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur en de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden worden.

De verzoekende partij repliceert in de wederantwoordnota dat in het verzoekschrift voldoende argumenten zijn aangevoerd om aan te tonen dat de beginselen van behoorlijk bestuur werden geschonden en dat de bestreden beslissing op grond van een te vaag onderzoek werd genomen. Ze stelt dat er verschillende elementen zouden wijzen op machtsoverschrijding en willekeur.

Beoordeling door de Raad

a) Algemeen

Overeenkomstig artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO moet een verzoekschrift een omschrijving bevatten van:

- a) de geschonden geachte regelgeving, stedenbouwkundige voorschriften of beginselen van behoorlijk bestuur,
- b) de wijze waarop deze regelgeving, voorschriften of beginselen naar het oordeel van de verzoeker geschonden wordt of worden.

Uit deze bepaling volgt dat enkel kan rekening worden gehouden met een uiteenzetting van middelen in het verzoekschrift.

De Raad dient derhalve na te gaan of er in het verzoekschrift tot nietigverklaring door de verzoekende partij middelen worden aangevoerd, die voldoende zijn ontwikkeld om als een ontvankelijk middel te worden beschouwd in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

Hierna zal voor elke grief die de Raad kan onderscheiden, worden nagegaan of ze aan de voorwaarden voldoet om als een ontvankelijk middel te worden aangemerkt.

b) Bespreking grieven

In een eerste grief voert de verzoekende partij aan dat de procedure onzorgvuldig zou zijn verlopen. In het verzoekschrift wordt ter zake uiteengezet dat de verzoekende partij niet werd aangeschreven tijdens het openbaar onderzoek. Volgens de verzoekende partij had de procedure moeten hernomen worden, want de adviesverlenende instanties zouden daardoor geen kennis hebben kunnen nemen van de bezwaren van de verzoekende partij.

De verzoekende partij geeft daarmee voldoende aan dat de bepalingen met betrekking tot het openbaar onderzoek werden geschonden en zet tevens uiteen waarom.

Het eerste middel is ontvankelijk.

In een tweede grief voert de verzoekende partij aan dat de gemeente rechter en partij is aangezien de gemeente zelf de bezwaren heeft weerlegd. Bovendien stelt de verzoekende partij dat zij de indruk heeft dat zij niet het volledige dossier ter inzage heeft gekregen.

De verzoekende partij voert een schending aan van het onpartijdigheidsbeginsel en zet uiteen waarom zij dit beginsel geschonden acht.

Het tweede middel is ontvankelijk.

In een derde grief voert de verzoekende partij aan dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geen eigen onderzoek voerde door te steunen op de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen.

De verzoekende partij zet daarmee op ontvankelijke wijze uiteen waarom zij van oordeel is dat de auteur van de bestreden beslissing geen beslissing nam op grond van een eigen beoordeling.

Het derde middel is ontvankelijk.

In een vierde grief zet de verzoekende partij uiteen dat er bij het nemen van de bestreden beslissing ten onrechte is gesteund op een erosiebestrijdingsplan, omdat dit plan geen voorwerp uitmaakte van een openbaar onderzoek. Bovendien stelt de verzoekende partij dat er nog geen evaluatie is gemaakt van reeds genomen erosiemaatregelen. Volgens de verzoekende partij hadden eerst nog kleine maatregelen genomen kunnen worden, vooral diende overgegaan te worden tot de zware ingreep van de bestreden beslissing.

Verzoekende partij zet daarmee op afdoende wijze uiteen dat zij het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden acht en waarom.

Het vierde middel is ontvankelijk.

In een vijfde grief voert de verzoekende partij aan dat in de bestreden beslissing de formulering met betrekking tot de watertoets "*er zijn geen nadelige gevolgen op het overstromingsregime*" een algemene formulering zou zijn, waarbij niet zou zijn ingegaan op de concrete werken. Het zou volgens de verzoekende partij niet kunnen dat de werken geen nadelige effecten ressorteren op de infiltratiecapaciteit, grondwaterkwaliteit,

Verzoekende partij maakt daarmee voldoende duidelijk dat hij de doorgevoerde watertoets in de bestreden beslissing onzorgvuldig en ondeugdelijk acht en waarom.

Het vijfde middel is ontvankelijk.

De zesde grief van de verzoekende partij betreft de onvolledigheid van de technische plannen, die geen correct beeld van de constructies zouden toelaten, noch de invloeden op het terrein. De verzoekende partij zet vervolgens uiteen wat de plannen gebrekkig maakt.

Uit de antwoordnota van de verwerende partij blijkt dat zij deze grief begreep als het aanvoeren dat er een onvolledig aanvraagdossier werd ingediend. De grief kan redelijkerwijs op die wijze begrepen worden.

Het zesde middel is ontvankelijk.

Een zevende grief betreft de inplantingsplaats van de dam in het bouwproject. De verzoekende partij voert aan dat er geen rekening werd gehouden met de zware gevolgen van deze inplantingsplaats voor de verzoekende partij en zijn zoon. De verzoekende partij verwijt de gemeente dat er geen overleg is geweest, waarbij alternatieven hadden kunnen besproken worden.

De grief kan redelijkerwijs begrepen worden als het aanvoeren van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, waarbij wordt uiteengezet waarom men de bestreden beslissing onzorgvuldig acht.

Het zevende middel is ontvankelijk.

In de wederantwoordnota formuleert de verzoekende partij een aantal aanvullende grieven. Middelen die voor het eerst worden aangevoerd in de wederantwoordnota zijn onontvankelijk. Er dient derhalve niet verder onderzocht worden of de grieven kunnen worden beschouwd als middelen in de zin van artikel 4.8.16, §3, 5° VCRO.

De exceptie is ongegrond.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In een eerste middel voert de verzoekende partij aan dat de procedure onzorgvuldig zou zijn verlopen. In het verzoekschrift wordt ter zake uiteengezet dat de verzoekende partij niet werd aangeschreven tijdens het openbaar onderzoek. Volgens de verzoekende partij had de procedure moeten hernomen worden, want de adviesverlenende instanties zouden daardoor geen kennis kunnen nemen van de bezwaren van de verzoekende partij.

De verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat het openbaar onderzoek werd herhaald en dat het bezwaar van de verzoekende partij ongegrond werd verklaard. De adviesverlenende instanties moeten zich volgens verwerende partij niet uitspreken over het bezwaar van de verzoekende partij.

Beoordeling door de Raad

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het openbaar onderzoek plaats vond van 5 januari 2010 tot 3 februari 2010. Het werd herhaald van 11 februari 2010 tot 12 maart 2010, omdat de procedure van het eerste openbaar onderzoek niet correct werd gevolgd.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verzoekende partij tijdens het tweede openbaar onderzoek werd aangeschreven en dat zij tijdig een bezwaar heeft ingediend. Het bezwaar werd door het college van burgemeester en schepenen ongegrond bevonden en de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar is dit standpunt bijgetreden.

Artikel 11, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, luidt als volgt :

“De vergunningverlenende overheid spreekt zich uit over de ingediende bezwaren en opmerkingen. Indien het een aanvraag betreft waarover het college van burgemeester en schepenen overeenkomstig artikel 4.7.26 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, dient te adviseren, spreekt dat zich er ook over uit, behalve indien de aanvraag van de gemeente zelf uitgaat of de adviestermijn verstreken is.”

De tijdens het openbaar onderzoek ingediende bezwaren zijn derhalve een zaak van de vergunningsverlenende overheid. Er is aan de Raad geen bepaling bekend die zou verplichten de bezwaren te bezorgen aan de adviesverlenende instanties.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In een tweede middel voert de verzoekende partij aan dat de gemeente rechter en partij is aangezien de gemeente zelf de bezwaren heeft weerlegd. Bovendien stelt de verzoekende partij dat zij de indruk heeft dat zij niet het volledige dossier ter inzage heeft gekregen.

De verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat ook de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar het bezwaar heeft onderzocht, ontvankelijk en ongegrond verklaard.

Beoordeling door de Raad

De bestreden beslissing werd verleend bij toepassing van de bijzondere procedure zoals bepaald in artikel 4.7.26 VCRO, waarbij de bestreden beslissing werd genomen door verwerende partij. Verwerende partij is in deze zaak de vergunningsverlenende overheid. Het college van burgemeester en schepenen verleent overeenkomstig artikel 4.7.26, §4, 2°, VCRO een advies in de bijzondere procedure.

Artikel 11, §1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, bepaalt dat de vergunningsverlenende overheid zich moet uitspreken over de ingediende bezwaren.

In de bestreden beslissing wordt aangaande de bezwaren overwogen wat volgt:

“ ...

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar kan het standpunt van het college bijtreden. Hieraan kan toegevoegd worden dat op vraag van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar het openbaar onderzoek werd hernomen waarbij alle eigenaars en aanpalenden op de hoogte werden gesteld van de vergunningsaanvraag bij aangetekend schrijven.

Daarnaast werd het oorspronkelijk aanvraagdossier, ingediend door het gemeentebestuur op 24/11/2009, onvolledig verklaard. Daarop werd het aanvraagdossier aangevuld met een beschrijvende nota en opnieuw ingediend op 17/12/2009. Dit dossier werd op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 28/05/2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, op 23/12/2009 volledig verklaard en onderworpen aan een openbaar onderzoek.

...”

Hieruit blijkt dat verwerende partij zich een eigen oordeel heeft gevormd omtrent de ingediende bezwaren en zich erover heeft uitgesproken. Dat verwerende partij zich daarbij aansluit bij het standpunt van het college van burgemeester en schepenen doet aan de vorige vaststelling geen afbreuk.

De verzoekende partij gaat er in het tweede middel verkeerdelijk vanuit dat het college van burgemeester het beslissend orgaan zou zijn.

Anderzijds toont de verzoekende partij niet aan dat het gemeentebestuur haar heeft onthouden tot de inzage van het volledig dossier. En evenmin wordt aangetoond hoe dit zou kunnen betrokken worden op de wettigheid van de bestreden beslissing.

Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

In een derde middel voert de verzoekende partij aan dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar geen eigen onderzoek voerde door te steunen op de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen.

De verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat ook de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar het bezwaar heeft onderzocht, ontvankelijk en ongegrond verklaard.

Beoordeling door de Raad

Bij het onderzoek van het tweede middel is reeds gebleken dat de verwerende partij een eigen beoordeling maakte van de bezwaren van de verzoekende partij.

Het derde middel is ongegrond.

D. Vierde middel

Standpunt van de partijen

In een vierde middel zet de verzoekende partij uiteen dat er bij het nemen van de bestreden beslissing ten onrechte is gesteund op een erosiebestrijdingsplan, omdat dit plan geen voorwerp uitmaakte van een openbaar onderzoek. Bovendien stelt de verzoekende partij dat er nog geen evaluatie is gemaakt van reeds genomen erosiemaatregelen. Volgens de verzoekende partij hadden eerst nog kleine maatregelen genomen kunnen worden vooraleer diende overgegaan te worden tot de zware ingreep van de bestreden beslissing.

Beoordeling door de Raad

In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het gemeentelijk erosiebestrijdingsplan werd goedgekeurd op 10 april 2006 en dat de aanvraag de realisatie vormt van 4 ingrepen die kaderen binnen dit erosiebestrijdingsplan. De ingrepen zijn bedoeld om een oplossing te creëren voor de overstromingsproblematiek in de deelgemeente [REDACTED] te Riemst. In het totaal wordt een buffercapaciteit van 10.000 m³ voorzien:

“ ...

De aanvraag betreft de realisatie van vier erosiebestrijdingsmaatregelen die verder een oplossing moeten creëren voor de overstromingsproblematiek in de deelgemeente [REDACTED] te Riemst. In het totaal wordt er een buffercapaciteit van 10.000m³ voorzien:

- *Wachtbekken op het kruispunt van de [REDACTED] en de [REDACTED] (verlengde van de [REDACTED])*
- *Erosiedam + -poel op een perceel landbouwgrond langs de [REDACTED] onmiddellijk buiten de bebouwde kom van [REDACTED] (7000m²)*
- *Ophoging van de weg in het verlengde van de [REDACTED] om het afstromende water te vertragen en om de modder de gelegenheid te geven te bezinken. Daarnaast wordt er ook een erosiedam aangelegd op het landbouwperceel zodat de gecreëerde kom kan dienst doen als tijdelijk open buffer (900 m²)*
- *Erosiedam in een natuurlijk dal ter hoogte van [REDACTED]*

De werkzones worden ingezaaid met gras na het profileren van de gronden.

...”

Er is aan de Raad geen bepaling bekend die, bij een bouwaanvraag zoals deze van het college van burgmeester en schepenen, zou verplichten tot de opmaak van een erosiebestrijdingsplan, dat vervolgens zou moeten gepaard gaan met een openbaar onderzoek. Door de bouwaanvraag toch te laten voorafgaan door een plan, waarvan kan aangenomen worden dat het een doeltreffende en efficiënte aanpak van erosiebestrijding tot doel heeft, wordt het zorgvuldigheidsbeginsel niet geschonden omwille van het feit dat het plan niet onderworpen werd aan een openbaar onderzoek. Bovendien heeft de bouwaanvraag zelf het voorwerp uitgemaakt van een openbaar onderzoek.

Daar waar de verzoekende partij stelt dat er voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing een evaluatie had moeten gebeuren van de reeds genomen maatregelen, wordt niet aangeduid noch aangetoond welke deze maatregelen zouden zijn en waarom de noodzaak zou bestaan tot een evaluatie voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing.

Tenslotte stelt de verzoekende partij dat er andere, kleinere, maatregelen konden genomen worden, eerder dan de bestreden beslissing die ze ziet als een zware ingreep. De verzoekende partij voert daarmee geen wettigheids- doch opportunitetskritiek aan, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

Het vierde middel is ongegrond.

E. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

In een vijfde middel voert de verzoekende partij aan dat in de bestreden beslissing de formulering met betrekking tot de watertoets *“er zijn geen nadelige gevolgen op het overstromingsregime”* een algemene formulering zou zijn, waarbij niet zou zijn ingegaan op de concrete werken. Het zou volgens de verzoekende partij niet kunnen dat de werken geen nadelige effecten ressorteren op de infiltratiecapaciteit, grondwaterkwaliteit,

In de antwoordnota repliceert de verwerende partij dat de aanvraag werd onderworpen aan de watertoets, waarbij wordt verwezen naar het advies verleend door de provincie Limburg, Waterlopen en Domeinen dd. 27 januari 2010. De verwerende partij stelt dat de aanleg van de bekkens zorgt voor een vermindering van het overstromingsrisico en de bijkomende modderoverlast in de stroomafwaartse dorpskern en dus een positief effect hebben op het watersysteem. Er moet volgens de verwerende partij redelijkerwijs geoordeeld worden dat er geen schadelijke effecten zijn op het watersysteem.

Beoordeling door de Raad

In de bestreden beslissing wordt met betrekking tot de watertoets overwogen:

“ ...

De aanvraag is gedeeltelijk gelegen in overstromingsgevoelig gebied. Er werd advies gevraagd aan de provincie Limburg. Op 22/01/2010 verleenden zij een voorwaardelijk gunstig advies (zie bijlage). Dit advies kan als volgt samengevat worden: Er zijn geen nadelige effecten op overstromingsregime, afvoergedrag, infiltratiecapaciteit, grondwaterkwaliteit te verwachten als gevolg van de aanleg van de bekkens. Er moet wel

een machtiging aangevraagd worden voor de lozing van hemelwater op de Zouw langs de [REDACTED]. Dit wordt opgenomen als voorwaarde in de beslissing.

De aanleg van de bekkens zorgt voor een vermindering van het overstromingsrisico en de bijhorende modderoverlast in de stroomafwaartse dorpskern en hebben dus een positief effect op het watersysteem. Als dusdanig is de aanvraag in overeenstemming met de doelstellingen uit artikel 5 § 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, met name 'het beheer van hemelwater en oppervlaktewater zo organiseren dat de risico's op overstromingen die de veiligheid aantasten van vergunde of vergund geachte woningen en bedrijfsgebouwen, gelegen buiten de overstromingsgebieden, worden teruggedrongen'; 'het terugdringen van landerosie en van de aanvoer van sedimenten naar de oppervlaktelichamen, en van het door menselijk ingrijpen veroorzaakt transport en de afzetting van slib en sediment in het oppervlaktewaterlichaam.'. De aanvraag is bovendien niet strijdig met de andere doelstellingen van het decreet.

Er kan dan ook in alle redelijkheid geoordeeld worden dat voorliggend project geen schadelijke effecten heeft op het watersysteem.

...

De watertoets is in de bestreden beslissing derhalve niet beperkt tot een 'algemene formulering', maar integendeel beoordeeld aan de hand van een voorafgaand advies dat betrekking heeft op de geplande werken. In dit advies wordt besloten dat er geen nadelige effecten te verwachten zijn op het overstromingsregime, afvoergedrag, infiltratiecapaciteit, grondwaterkwaliteit als gevolg van de aanleg van de bekkens. De verzoekende partij toont niet aan dat deze beoordeling ondeugdelijk zou zijn.

Het vijfde middel is ongegrond.

F. Zesde middel

Standpunt van de partijen

Het zesde middel van de verzoekende partij betreft de onvolledigheid van de technische plannen, die geen correct beeld van de constructies zouden toelaten, noch de invloeden op het terrein. De verzoekende partij zet vervolgens uiteen wat de plannen gebrekkig maakt.

In de antwoordnota begrijpt de verwerende partij het zesde middel als het aanvoeren dat er een onvolledig aanvraagdossier werd ingediend. De verwerende partij stelt dat het dossier van de aanvraag volledig en ontvankelijk werd verklaard en dat de opmerking van de verzoekende partij inzake de volledigheid van de technische plannen onterecht is.

Beoordeling door de Raad

Het zesde middel kan redelijkerwijs begrepen worden zoals de verwerende partij het middel begreep.

De verzoekende partij voerde tijdens het openbaar onderzoek een bezwaar aan met betrekking tot de voorgestelde plannen. In het bezwaar werd uiteengezet dat de plannen te rudimentair zijn, bouwtechnisch onvolledig en niet correct.

Het bezwaar werd door het college van burgemeester en schepenen onderzocht, die stelde dat het dossier door de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar volledig en ontvankelijk werd verklaard. De verwerende partij voegde daar in de bestreden beslissing nog aan toe:

“ ...

Daarnaast werd het oorspronkelijk aanvraagdossier, ingediend door het gemeentebestuur op 24/11/2009, onvolledig verklaard. Daarop werd het aanvraagdossier aangevuld met een beschrijvende nota en opnieuw ingediend op 17/12/2009. Dit dossier werd op basis van het besluit van de Vlaamse Regering van 28/05/2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, op 23/12/2009 volledig verklaard en onderworpen aan een openbaar onderzoek.

...”

De verzoekende partij toont het tegendeel niet aan van de voorgaande beoordeling door een herhaling van haar bezwaar.

Het zesde middel is ongegrond.

G. Zevende middel

Standpunt van de partijen

Het zevende middel betreft de inplantingsplaats van de dam in het bouwproject. De verzoekende partij voert aan dat er geen rekening werd gehouden met de zware gevolgen van deze inplantingsplaats voor de verzoekende partij en zijn zoon. De verzoekende partij verwijt de gemeente dat er geen overleg is geweest, waarbij alternatieven hadden kunnen besproken worden.

De verwerende partij repliceert in de antwoordnota dat het bufferbekken wordt aangelegd op deze plaats omdat uit het goedgekeurd erosiebestrijdingsplan blijkt dat dit de beste plaats is. Het is het laagste punt vooraleer het regenwater het dorp van Val-Meer kan bereiken.

De verzoekende partij dupliceert in de wederantwoordnota dat het noch ruimtelijk, noch technisch bewezen is dat dit de beste plaats is voor het bufferbekken.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij heeft tijdens het openbaar onderzoek zijn bezwaren uiteengezet met betrekking tot de inplantingsplaats, waarbij het gewezen heeft op het feit dat de inplanting van het bufferbekken op zijn terrein een hypotheek legt op de exploitatie en de waarde van de gronden.

Het college van burgemeester en schepenen weerlegde het bezwaar. De keuze van de inplanting van het bufferbekken is gekozen in functie van het goedgekeurd erosiebestrijdingsplan. Uit dit plan zou blijken dat dit de aangewezen plaats is omdat het gesitueerd is op het laagste punt vooraleer het regenwater het dorp van Val-Meer kan bereiken. Er wordt aan toegevoegd dat de gemeente bereid is tot schadevergoeding, hetzij tot aankoop van de gronden.

De verwerende partij heeft zich in de bestreden beslissing uitdrukkelijk aangesloten bij dit standpunt.

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert zijn de gevolgen van de bestreden beslissing voor de gronden van de verzoekende partij in de beoordeling betrokken.

Daar waar de verzoekende partij stelt dat er geen voorafgaand overleg is geweest met de verzoekende partij, dient opgemerkt te worden dat een bouwaanvraag als deze van het college van burgemeester en schepenen niet verplicht tot een voorafgaand overleg met de eigenaars. Nochtans heeft de bouwaanvraag het voorwerp uitgemaakt van een openbaar onderzoek, waarbij de verzoekende partij haar bewaren kon uiten en ook heeft geuit.

Het zevende middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Riemst is ontvankelijk.
2. Het beroep van de verzoekende partij wordt ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.
3. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 oktober 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Eddie CLYBOUW

Nathalie DE CLERCQ